

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20100274

HK Handel

for

A

mod

Dansk Erhverv Arbejdsgiver

for

Sportmaster, Randers

Sagen blev mundtligt forhandlet den 8. juni 2010 med fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som nævnsformand og opmand. Der blev afgivet forklaring af salgsassistent A, elev B, Anders Nielsen, butikschef Jeffrey Noor, områdechef Anita Christiansen og salgsassistent Camilla Christensen.

Klagerne har nedlagt påstand om, at Sportmaster til A skal betale overenskomstmæssig løn i opsigelsesperioden med renter heraf samt godtgørelse for usaglig afskedigelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et beløb fastsat efter Afskedigelsesnævnets skøn.

Det er ubestridt, at lønkravet, efter at A den 4. januar 2010 har fået nyt arbejde, kan opgøres som mindsteerstatningen i henhold til funktionærloven med fradrag for optjent ferie, i alt opgjort til 64.256 kr.

Sagen angår virksomhedens bortvisning af salgsassistent A den 14. oktober 2009 begrundet i forhold i forretningen den 9. oktober 2009.

A blev ansat som elev i forretningen den 1. juli 2005. Efter endt læretid blev han ansat som salgsassistent.

Den 9. oktober 2009 omkring middagstid kom tre kunder ind i butikken. Kunderne var bekendte af A og elev B. De ønskede at købe nogle indendørs fodboldsko, som butikken imidlertid ikke havde hjemme i de ønskede størrelser, og som derfor skulle bestilles. B forestod bestillingerne ved ekspeditionsskranken. En af kunderne, Anders Nielsen, havde i mellemtiden fundet en kasket, som han ønskede at købe. B bad A fjerne alarmen fra kasketten, hvilket han gjorde. Derefter tog Anders Nielsen kasketten på og forlod forretningen, uden at der blev betalt for kasketten.

A har forklaret, at han gik ud fra, at B også forestod købet af kasketten, og at han alene blev bedt om at fjerne alarmerne fra kasketten. Han var derfor ikke opmærksom på, om der blev betalt for varen.

B har i sin forklaring bekræftet hændelsesforløbet, således som dette er beskrevet af A. Han gik på sin side ud fra, at A ekspederede købet af kasketten, mens han selv ekspederede bestillingen af skoene.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse - i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDENS UDTALER:

Efter bevisførelsen er der ikke det fornødne grundlag for at forkaste As forklaring om, at han på grund af en misforståelse mellem ham og B ikke sikrede sig, at der blev betalt for den omhandlede kasket. Det er derfor ikke med den fornødne sikkerhed godtgjort, at A var vidende om, at hans bekendte ikke betalte for kasketten. eller at A på anden måde bevidst medvirkede hertil. Bortvisningen af A var derfor uberettiget.

Af de samme grunde findes der ikke at have været saglig begrundelse for at opsige A.

Klagers påstand om betaling af løn mv. samt godtgørelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3, må herefter tages til følge.

Det beløb, som virksomheden herefter skal betale til A, fastsættes til i alt 100.000 kr.

Indklagede skal betale opmandens honorar.

København, den 11. juni 2010

Poul Sørensen